

Има нѣкоя работи, които не сѣм като дружитѣ. Отъ тѣхъ члѣтъ сѣ може да неспира нѣщичко.

Стрѣло.

Да мѣ прощавашъ, амѣ не знаешъ какво ти става. Ты не познавашъ еще господина Грабчо. Господинъ Грабчо е отъ венчикъ члѣвъци члѣвъкъ съ най малка члѣвъщина, отъ венчикъ смъртни смъртнийтъ съ най коравото сърдце и съ най стегнатата ржка. За никаква работа не отвѣря той ржката си. Хвалбы, ласкателства, ду-

При венчко това, Фросинке, на гърбътъ ми тежатъ члѣвъ шейсетъ години.

Фросинка.

Е, чи какво има отъ това? Много ли сѣм шейсетъ години? Сега сте въ члѣвътъ на животътъ, сега влизате въ хубавата пролѣтъ на мжжескитъ възраст.

Грабчо.

Наистина, по двадесетъ години по малко не члѣва, мѣсля, да сѣм годинѣ ало; е?

Фросинка.

Господине! смѣте ли ся вѣй? нѣмате

Какво! казахъ сто години, но вѣй ще надминете и сто и двайсетѣ.

Грабчо.

Това възможно ли е?

Фросинка.

Много приказки не ще, ви казвамъ; вѣй ще живѣете и ще заровите и двѣцата си, и двѣцата на двѣцата ви.

Грабчо.

Толкозъ по добръ! Кажъ ми сега какво става съ нашѣта работа?

Фросинка.

Имате право. Тя трѣба да доде поаирѣ пладис да поздравѣ дѣщерѣ ви, на отъ тамъ да излѣзе на расходка до градниѣтъ, а послѣ да ся върне за вечерѣ.

Грабчо.

Добръ, добръ! да идатъ заедно съ дѣщерѣ ви, на мойтъ кола, азъ ще имъ ги заведа.

Фросинка.

Работата е свършена.

(Слѣдува.)

Има нѣкоя работи, които не сѣм като дружитѣ. Отъ тѣхъ члѣтъ сѣ може да неспира нѣщичко.

Стрѣло.

Да мѣ прощавашъ, амѣ не знаешъ какво ти става. Ты не познавашъ еще господина Грабчо. Господинъ Грабчо е отъ венчикъ члѣвъци члѣвъкъ съ най малка члѣвъщина, отъ венчикъ смъртни смъртнийтъ съ най коравото сърдце и съ най стегнатата ржка. За никаква работа не отвѣря той ржката си. Хвалбы, ласкателства, ду-

При венчко това, Фросинке, на гърбътъ ми тежатъ члѣвъ шейсетъ години.

Фросинка.

Е, чи какво има отъ това? Много ли сѣм шейсетъ години? Сега сте въ члѣвътъ на животътъ, сега влизате въ хубавата пролѣтъ на мжжескитъ възраст.

Грабчо.

Наистина, по двадесетъ години по малко не члѣва, мѣсля, да сѣм годинѣ ало; е?

Фросинка.

Господине! смѣте ли ся вѣй? нѣмате

Какво! казахъ сто години, но вѣй ще надминете и сто и двайсетѣ.

Грабчо.

Това възможно ли е?

Фросинка.

Много приказки не ще, ви казвамъ; вѣй ще живѣете и ще заровите и двѣцата си, и двѣцата на двѣцата ви.

Грабчо.

Толкозъ по добръ! Кажъ ми сега какво става съ нашѣта работа?

Фросинка.

Имате право. Тя трѣба да доде поаирѣ пладис да поздравѣ дѣщерѣ ви, на отъ тамъ да излѣзе на расходка до градниѣтъ, а послѣ да ся върне за вечерѣ.

Грабчо.

Добръ, добръ! да идатъ заедно съ дѣщерѣ ви, на мойтѣ кола, азъ ще имъ ги завеа.

Фросинка.

Работата е свършена.

(Слѣдува.)

Лир. Тур. съ метализъ . . .	105. 24
» » » бакжркъ . . .	133. 00
» » » петацы . . .	105. 16
Лир. Анг. (Л. Тур. гр. 100) .	110. 24
Луизъ (» » » . . .	88. 8
Полъ-Имперіалъ	80. 24
Креминицъ	51. 00
Карбовиа	17.
» книжка (Л. Тур. гр. 100).	15. 10

Минжлыть петъкъ вечерь нѣкои си паш-
ны на паракодыть отъ мостыть за Казанкой